

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 569

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 30 iunie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 119 din 10 martie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (2) lit. b) coroborate cu cele ale art. 46 din Codul de procedură penală	2-5	9. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 1.572/2000 pentru exploatarea hulei în perimetrul Petrila Nord, județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Națională de Închideri Mine Valea Jiului — S.A., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 318/2004	14
Decizia nr. 286 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.....	5-7	3.325/2.072. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației și al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 1.121/1.075/2014 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat în perioada 2014—30 iunie 2020 operatorilor economici care prestează servicii de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație	15
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		★	
104. — Ordonanță de urgență pentru modificarea art. 36 alin. (6) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic.....	8	Rectificări	16
487. — Hotărâre privind desființarea Unității de prestări servicii și alimentație a Ministerului Apărării Naționale	9		
488. — Hotărâre pentru aprobarea Programului de acțiuni pe anul 2020 privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic la construcțiile cu destinația de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic	10-12		
496. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Națională de Închideri Mine Valea Jiului — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	12-14		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 119**

din 10 martie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 alin. (2)**lit. b) coroborate cu cele ale art. 46 din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 din Codul de procedură penală, în măsura în care permit disjungerea și în situația cauzei de conexitate determinată de participarea penală, excepție ridicată de Vasile Gabor în Dosarul nr. 3.342/86/2017/a4 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 114 D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Se arată că autorul excepției solicită interpretarea art. 46 din Codul de procedură penală sub aspectul posibilității disjungerii cauzei în cazul participării penale, aspect ce excedează competenței Curții. În subsidiar, se arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu înlătură garanțiile dreptului la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.342/86/2017/a4, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Vasile Gabor, într-o cauză având ca obiect printre altele, soluționarea cererii de apel formulată de autorul excepției de neconstituționalitate împotriva unei sentințe penale prin care a fost admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat cu acesta.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 46 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că permit disjungerea și în cazul unității infracționale, legale sau naturale sau în situația cauzelor de indivizibilitate determinată de participarea penală generatoare de solidaritate procesuală. Se susține că o astfel de soluție este de natură a încălca principiul legalității procesului penal, contrar scopului legal al unei disjungeri, cu consecințe negative asupra bunei desfășurări

a procesului penal. Se arată că formularea foarte generală a textului criticat permite disjungerea cauzei chiar și în situații de solidaritate procesuală, în care indivizibilitatea își are izvorul în aceeași infracțiune. Se susține că același caracter de generalitate a dispozițiilor art. 46 din Codul de procedură penală a condus în practică la ignorarea de către organele de urmărire penală a caracterului indivizibil al unor fapte și la disjungerea arbitrară a unor cauze. Se arată că, prin astfel de soluții de disjungere, a fost schimbată competența materială, teritorială și după calitatea persoanei, au fost adoptate soluții diferite în cazul unor participării penale identice și au fost folosite probe din proceduri necontradictorii în cauzele disjuse, aspecte prin care a fost încălcat principiul legalității procesului penal și principiile constituționale referitoare la realizarea instrucției penale, respectiv dreptul la un proces echitabil, principiul stabilirii adevărului, contradictorialitatea procedurilor judiciare și respectarea prezumției de nevinovăție.

6. Se susține că prin disjungerea unor astfel de cauze apar diferențe între probatoriile administrate pe parcursul urmăririi penale realizate de structuri de parchet diferite, diferențe de cicluri procesuale, aspecte ce contravin prevederilor art. 42 din Codul de procedură penală referitoare la obligația de reunire a cauzelor. Se arată că una dintre caracteristicile cauzelor indivizibile este „solidaritatea penală”, care impune ca toate probele să fie administrate unitar, pentru a fi opozabile tuturor inculpaților, astfel încât orice act efectuat de către unul dintre inculpați, care privește fapta sau circumstanțele reale ale acesteia, să producă efecte față de toți inculpații, iar căile de atac formulate pe temeiuri de fapt să le fie favorabile tuturor acestora. Totodată, se susține că prevederile art. 46 din Codul de procedură penală, în interpretarea criticată, au condus în practică la lipsirea de conținut a legii și a probelor administrate în cauzele penale. Se mai arată că imprecizia și lipsa de claritate a textului criticat permit artificii juridice de natură să lezeze prevederile constituționale, prin disjungerea unor cauze absolut indivizibile, provocând o procedură inechitabilă în care părțile nu dispun de aceleași mijloace juridice pentru a-și susține interesele procesuale, cu consecința încălcării principiului aflării adevărului și înlesnind apariția erorilor judiciare. Se susține că aceste procedee abuzive încalcă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care obligă la asigurarea caracterului echitabil al procedurii penale, lăsând statelor o marjă considerabilă de apreciere în ceea ce privește formalitățile procesuale, atât timp cât procesul în sine, ca întreg, asigură părților garanțiile procesuale prevăzute prin Convenție.

7. **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prin art. 43 din Codul de procedură penală în vigoare au fost restrânse cazurile de indivizibilitate, fiind transferată din sfera acestora în cea a cazurilor de conexitate ipoteza în care la săvârșirea unor infracțiuni au participat mai multe persoane, situație existentă și în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. Se susține, totodată, că instituția disjungerii are ca scop reducerea termenului de soluționare a cauzelor în

situația în care procurorul apreciază că s-au efectuat toate actele de urmărire penală necesare în vederea trimiterii în judecată a unuia sau a mai multor inculpați dintr-o pluralitate ocazională. Se arată că, astfel, participanții la comiterea unei infracțiuni cercetați și/sau trimiși în judecată în dosare diferite au dreptul să adopte pozițiile procesuale pe care le doresc, putând să încheie acorduri de recunoaștere a vinovăției sau să ceară aplicarea procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii. De asemenea, se susține că, în cazul în care neagă săvârșirea unei fapte ce li se impută, inculpații au posibilitatea să solicite și să obțină readministrarea probelor pe care procurorul își întemeiază acuzarea, în mod public, oral și contradictoriu.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 46 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Se arată că principiul legalității implică obligația pozitivă a legiuitorului de a reglementa prin texte clare și precise, însă, având în vedere caracterul de generalitate al legilor și faptul că redactarea acestora nu poate avea o precizie absolută, cerința de previzibilitate a noiei poate fi complinită printr-o interpretare judiciară coerentă și previzibilă. Se face trimitere la Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 și se susține că textul criticat nu contravine dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 46 din Codul de procedură penală, în măsura în care permit disjungerea și în situația cauzei de conexitate determinată de participarea penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul critică, în realitate, prevederile art. 43 alin. (2) lit. b) coroborate cu cele ale art. 46 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 43 alin. (2) lit. b): *„Instanța poate dispune reunirea cauzelor, dacă prin aceasta nu se întârzie judecata, în următoarele situații: [...] b) când la săvârșirea unei infracțiuni au participat două sau mai multe persoane; [...]”*

— Art. 46: *„(1) Pentru motive temeinice privind mai buna desfășurare a judecării, instanța poate dispune disjungerea acestora cu privire la unii dintre inculpați sau la unele dintre infracțiuni.*

(2) Disjungerea cauzei se dispune de instanță, prin încheiere, din oficiu sau la cererea procurorului ori a părților.”

13. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul român și la calitatea legii, ale art. 11 alin. (1) cu privire la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale cu privire la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 43 și 46 din Codul de procedură penală reglementează instituția reunirii cauzelor și, respectiv cea a disjungerii cauzelor, două operațiuni juridice opuse, prevăzute în scopul bunei înfăptuiri a justiției.

15. Conform art. 43 alin. (1) din Codul de procedură penală, reunirea cauzelor este obligatorie în cazul infracțiunii continuate, al concursului formal de infracțiuni sau în orice alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, această operațiune este facultativă, fiind lăsată la aprecierea instanței, atunci când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, când la săvârșirea unei infracțiuni au participat două sau mai multe persoane, precum și atunci când între două sau mai multe infracțiuni există legătură și reunirea cauzelor se impune pentru buna înfăptuire a justiției. Potrivit art. 46 din Codul de procedură penală, pentru motive temeinice privind mai buna desfășurare a judecării, instanța poate dispune disjungerea acestora cu privire la unii dintre inculpați sau la unele dintre infracțiuni.

16. Fiind vorba despre două instituții corelative și interpretând sistematic dispozițiile art. 43 și 46 din Codul de procedură penală, Curtea reține că disjungerea cauzelor nu este posibilă în ipoteza prevăzută la art. 43 alin. (1) din Codul de procedură penală și poate fi dispusă în cazurile prevăzute la art. 43 alin. (2) din Codul de procedură penală, atunci când, pentru motive legate de buna desfășurare a judecării, instanța nu dispune reunirea acestora.

17. Așa fiind, în ipoteza juridică invocată de autorul excepției, aceea în care la săvârșirea infracțiunii au participat două sau mai multe persoane, reunirea sau disjungerea cauzelor este lăsată la aprecierea instanțelor de judecată.

18. Aceleași instituții au fost reglementate la art. 32 și 38 din Codul de procedură penală din 1968. Art. 32 din Codul de procedură penală din 1968 prevedea că, în caz de indivizibilitate sau de conexitate, judecata în primă instanță, dacă are loc în același timp pentru toate faptele și pentru toți făptuitorii, se efectuează de aceeași instanță. Conform art. 33 din Codul de procedură penală din 1968, cazurile de indivizibilitate erau următoarele: când la săvârșirea unei infracțiuni au participat mai multe persoane; când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite prin același act; în cazul infracțiunii continuate sau în orice alte cazuri când două sau mai multe acte materiale alcătuiesc o singură infracțiune. Potrivit art. 34 din Codul de procedură penală din 1968, cazurile de conexitate erau următoarele: când două sau mai multe infracțiuni sunt săvârșite prin acte diferite, de una sau de mai multe persoane împreună, în același timp și în același loc; când două sau mai multe infracțiuni sunt săvârșite în timp ori în loc diferit, după o prealabilă înțelegere între infractori; când o infracțiune este săvârșită pentru a pregăti, a înlăsa sau a ascunde comiterea altei infracțiuni, ori este săvârșită pentru a înlăsa sau a asigura sustragerea de la răspundere penală a făptuitorului altei infracțiuni; când între două sau mai multe infracțiuni există legătură și reunirea cauzelor se impune pentru o bună înfăptuire a justiției. Așa fiind, spre deosebire de reglementarea actuală, potrivit legii vechi, ipoteza săvârșirii unei infracțiuni prin participarea a două sau mai multe persoane constituia un caz de indivizibilitate, care obliga instanța de judecată la reunirea cauzelor, dacă toate cauzele se aflau în faza de judecată, în etapa procesuală a judecării în primă instanță, iar judecata în primă instanță avea loc în același timp pentru toate faptele și pentru toți participanții. Cu toate acestea, art. 38 din Codul de procedură penală din 1968 prevedea o excepție de la această regulă, conform căreia, în cazul de indivizibilitate prevăzut în art. 33 lit. a) din Codul de procedură penală din 1968, precum și în toate cazurile de conexitate, instanța poate dispune, în interesul

unei bune judecăți, disjungerea cauzei, astfel ca judecarea unora dintre infractori sau dintre infracțiuni să se facă separat.

19. Prin urmare, atât Codul de procedură penală din 1968, cât și actualul Cod de procedură penală prevăd posibilitatea disjungerii cauzei în situația în care la comiterea unei infracțiuni au participat două sau mai multe persoane.

20. Disjungerea cauzelor are ca efect judecarea separată a acțiunii penale în ceea ce privește anumite acțiuni sau anumiți inculpați, indiferent dacă sunt sau nu însoțite de acțiuni civile. Aceasta constituie o operațiune juridică distinctă de disjungerea acțiunii civile prevăzută la art. 26 din Codul de procedură penală, care are ca efect soluționarea separată a acțiunii civile de acțiunea penală, atunci când ambele privesc același inculpat și aceeași faptă.

21. Curtea reține că art. 43 din Codul de procedură penală grupează, sub denumirea de „reunirea cauzelor”, ipotezele de conexitate și indivizibilitate reglementate de Codul de procedură penală din 1968. Practic, în noul cod sunt reglementate două categorii de cazuri de reunire a cauzelor, renunțându-se la distincția care se făcea anterior între conexitate și indivizibilitate, și anume: cazuri în care reunirea este obligatorie și cazuri în care reunirea este facultativă.

22. Deși în noul Cod de procedură penală nu mai sunt reglementate expres indivizibilitatea și conexitatea, tratamentul juridic diferit al situațiilor în care reunirea cauzelor este obligatorie și al celor în care reunirea cauzelor este facultativă reprezintă tocmai distincția care trebuie făcută între cazurile de indivizibilitate și cazurile de conexitate. Prin noua soluție legislativă, Codul de procedură penală permite, ca regulă, trimiterea în judecată în mai multe grupuri mici de inculpați, în cauzele cu număr mare de inculpați, cauze foarte dificil de instrumentat sub imperiul vechiului cod, care nu prevedea această soluție juridică. În timp, această rearanjare a cazurilor de indivizibilitate, care nu mai impune trimiterea în judecată împreună a tuturor participanților la o infracțiune în aceeași cauză (aceiași dosar) a permis apropierea de practicile din Codul de procedură penală german, unde inculpații care au participat la săvârșirea aceleiași infracțiuni sunt grupați în funcție de gravitatea contribuției lor și trimiși în judecată în dosare separate, astfel încât pe rolul instanțelor să nu se afle dosare cu zeci sau sute de inculpați, situație care a existat și în dosarele de pe rolul instanțelor românești.

23. Așa fiind, prin lăsarea la aprecierea instanței a disjungerii cauzei în ipoteza în care la săvârșirea faptei au participat două sau mai multe persoane, legiuitorul a creat posibilitatea ca, în cauzele cu un număr mare de suspecți și inculpați, care sunt foarte greu de instrumentat în cazul soluționării lor unitare, participanții să poată fi grupați și trimiși în judecată în dosare separate, în funcție de contribuția lor la săvârșirea infracțiunii și de alte aspecte legate de soluționarea concretă a cauzei. În acest fel, dosarele penale cu mulți participanți pot fi soluționate mai ușor, respectând cerința termenului rezonabil de soluționare a cauzelor.

24. În vederea respectării principiului legalității procesului penal, în cazul disjungerii cauzelor instanțele sunt obligate, la cererea părților sau din oficiu, să își verifice competența conform dispozițiilor art. 47—52 din Codul de procedură penală.

25. Toate aceste aspecte referitoare la cauza de conexitate, prevăzută la art. 43 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală și, respectiv la modul în care este reglementată disjungerea cauzelor, prevăzută la art. 46 din Codul de procedură penală, sunt aspecte ce țin de politica penală a statului, fiind reglementate de legiuitor potrivit atribuției sale constituționale prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere ce rezultă din acestea, nefiind de natură a încălca principiile statului de drept, prevăzute la art. 1 alin. (3) din

Constituție, și nici standardele de calitate a legii reglementate la art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

26. Sub acest din urmă aspect, Curtea constată că dreptul instanței de a dispune disjungerea cauzelor în ipoteza prevăzută la art. 43 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală nu lipsește de claritate, precizie și previzibilitate textele criticate, acestea conferind destinatarilor legii procesual penale posibilitatea de a determina efectele acesteia. În acest sens, Curtea Constituțională a stabilit, în jurisprudența sa, spre exemplu, prin Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragrafele 31 și 32, că, oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal, că nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna și că, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de contencios constituțional a conchis că art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

27. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin textele criticate a dreptului la un proces echitabil, Curtea reține că, în urma disjungerii cauzelor, potrivit art. 43 alin. (2) lit. b) coroborat cu art. 46 din Codul de procedură penală, fiecare participant la săvârșirea infracțiunii va parcurge toate etapele procesuale prevăzute de dispozițiile Codului de procedură penală, în cadrul cauzei în care are calitatea de parte, beneficiind de toate garanțiile procesuale specifice dreptului la un proces echitabil. Astfel, participanții la comiterea unei infracțiuni cercetați și/sau trimiși în judecată în dosare diferite au dreptul să adopte pozițiile procesuale pe care le doresc, putând să încheie acorduri de recunoaștere a vinovăției, conform art. 478 din Codul de procedură penală, sau să ceară aplicarea procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii, potrivit art. 375 din Codul de procedură penală, folosindu-se astfel de toate mijloacele procesuale puse la dispoziția lor pentru a-și apăra drepturile și interesele procesuale.

28. În mod inerent, în urma disjungerii cauzelor și a aplicării dispozițiilor legale anterior menționate, dosarele penale astfel constituite pot ajunge pe rolul unor organe judiciare diferite, apărând diferențe în privința mijloacelor de probă administrate, precum și a termenelor de administrare a probelor și de parcurgere a etapelor procesului penal. Însă tocmai acesta a fost scopul avut în vedere de legiuitor cu prilejul reglementării cazurilor facultative de reunire a cauzelor și a instituției disjungerii, acela de a permite soluționarea dosarelor disjuncte într-un ritm corespunzător particularităților acestora, care, astfel, să permită înfăptuirea actului de justiție în condiții de coerență și de celeritate. Argumentele invocate de autorul excepției în această privință vizează însă aspecte ce țin de aplicarea prevederilor legale criticate de către organele judiciare, neconstituind reale probleme de constituționalitate.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Gabor în Dosarul nr. 3.342/86/2017/a4 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 43 alin. (2) lit. b) coroborate cu cele ale art. 46 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 286 din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 8.405/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 59D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă partea Stan Tudorel, lipsind partea Alexandra Raluca Cristea, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care arată că se află în stare de detenție ca urmare a unei condamnări dispuse în temeiul dispozițiilor vechiului Cod penal, care prevedeau în cazul concursului de infracțiuni un spor de pedeapsă foarte mare. Solicită Curții Constituționale o soluție prin care dispozițiile

noului Cod penal, mai favorabile, să poată fi aplicabile și în cazul său.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 697 din 8 noiembrie 2018 și nr. 859 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia penală nr. 1.720/A din 6 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.405/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de instanță, din oficiu, într-o cauză care are ca obiect soluționarea apelului declarat de un inculpat împotriva unei sentințe penale de condamnare, cauză disjunctă în vederea punerii în discuție a sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** instanța consideră că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție cu privire la egalitatea cetățenilor în fața legii „în situația în care se aplică pentru pedepse contopite anterior în temeiul art. 34 din Codul penal din 1969 și pedepse aplicate ulterior pentru infracțiuni disjuncte din cauza anterioară” și care au fost săvârșite sub legea nouă.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că, potrivit prevederilor legale criticate, „tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă judecarea lor are loc sub legea nouă, situație tranzitorie în care aplicarea legii penale mai favorabile se va face potrivit Deciziei Curții nr. 265 din 6 mai 2014, ori cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, în această din urmă ipoteză având a se aplica pedeapsa rezultantă potrivit legii noi — ce reflectă interesele apărării sociale la acel moment — sub incidența căreia s-a definitivat concursul de infracțiuni. De altfel, Curtea a subliniat, în mod constant, în jurisprudența sa, că pentru situații juridice diferite legiuitorul poate institui un regim juridic diferit, fără a încălca, în acest fel, principiul constituțional al egalității în drepturi”. În sensul celor menționate, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 822/2015.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, care au următorul conținut: „*Tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă*”.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la principiul egalității în drepturi.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, printr-o jurisprudență constantă (Decizia nr. 822 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2016, Decizia nr. 740 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 21 martie 2018, Decizia nr. 780 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 1 martie 2018, Decizia nr. 210 din 12 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 13 iunie 2016, Decizia nr. 697 din 8 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 21 februarie 2019), a reținut că, în baza dispozițiilor criticate, tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din

structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă. Cu alte cuvinte, *dacă cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost comisă după intrarea în vigoare a noului Cod penal, se va aplica legea penală mai favorabilă numai la individualizarea pedepsei pentru infracțiunile comise sub legea veche, iar tratamentul sancționator al concursului va fi, în mod obligatoriu, cel prevăzut de noul Cod penal, chiar dacă este mai sever, deoarece sub imperiul acestuia s-a desăvârșit configurația concursului*. Curtea a reținut că, prin reglementarea art. 10 din Legea nr. 187/2012, legiuitorul a urmărit să evite controversale doctrinare apărute în momentul intrării în vigoare a Codului penal din 1969, așa încât a consacrat explicit soluția majoritară conturată în practica acelei perioade, conform căreia tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi atunci când cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, chiar dacă pentru celelalte infracțiuni pedeapsa a fost stabilită potrivit legii vechi, mai favorabilă. Din interpretarea *per a contrario* a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 187/2012, ar rezulta interpretarea potrivit căreia tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni s-ar putea aplica potrivit Codului penal din 1969 sau noului Cod penal atunci când toate infracțiunile din structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969. Cu alte cuvinte, s-ar putea susține că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 consacră, implicit, teza aplicării legii penale mai favorabile în funcție de instituții autonome. În această ipoteză, jurisprudența apărută după intrarea în vigoare a noului Cod penal a fost majoritară în a considera concursul de infracțiuni o instituție autonomă. Legea penală mai favorabilă se determină prin raportare la fiecare instituție care se aplică în mod autonom, astfel că, dacă încadrarea faptei s-a făcut după una dintre legi, care este mai favorabilă, aceasta nu excludea aplicarea dispozițiilor din cealaltă lege cu privire la recidivă sau la concursul de infracțiuni, dacă acestea sunt mai favorabile. S-a arătat că, de pildă, concursul de infracțiuni face parte dintre acele instituții juridico-penale (ca și prescripția, suspendarea executării pedepsei etc.) ale căror reguli se aplică, în cazul succesiunii de legi penale în timp, în mod autonom, independent de încadrarea juridică a faptelor după legea nouă sau după cea anterioară. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 20 mai 2014, s-a statuat însă că „dispozițiile art. 5 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile”, așa încât determinarea legii penale mai favorabile în cazul concursului de infracțiuni va depinde de încadrarea juridică dată infracțiunilor concurente. Potrivit considerentelor Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014, rațiunea pentru care, în esență, s-a apreciat că doar aplicarea globală a legii penale mai favorabile este constituțională — deoarece, în caz contrar, „prin combinarea dispozițiilor penale din mai multe legi succesive se creează, pe cale judiciară, o a treia lege care neagă rațiunea de politică penală concepută de legiuitor” —, este aceea că, „în activitatea de interpretare a legii, judecătorul trebuie să realizeze un echilibru între spiritul și litera legii, între exigențele de redactare și scopul urmărit de legiuitor, fără a avea competența de a legifera, prin substituirea autorității competente în acest domeniu”. Crearea unei *lex tertia* de către judecător în aplicarea legii a determinat Curtea să statueze asupra imposibilității de a aplica legea penală pe instituții autonome,

împiedicând astfel judecătorul să intre în sfera de atribuții a puterii legislative.

14. Totodată, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 822 din 3 decembrie 2015, că, aparent, art. 10 din Legea nr. 187/2012 instituie, prin voința legiuitorului, o *lex tertia*, permițând, în privința tratamentului sancționator al pluralității de infracțiuni, aplicarea unei alte legi decât cele aplicate pentru majoritatea infracțiunilor componente ale pluralității. Curtea a constatat însă că art. 10 din Legea nr. 187/2012 reglementează tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni care și-a desăvârșit configurația prin comiterea ultimei infracțiuni sub legea nouă, așa încât pedeapsa rezultantă urmează să se aplice potrivit principiului „legii mai conforme cu interesele apărării sociale”, care este legea nouă. Curtea a reținut că stabilirea limitelor apărării sociale este atributul exclusiv al legiuitorului, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. De altfel, Curtea a constatat că, în aplicarea pedepsei rezultante, în ipoteza reglementată de art. 10 din Legea nr. 187/2012, nu se poate reține existența unei succesiuni de legi penale, momentul în raport cu care se apreciază aplicarea legii penale în timp fiind cel al realizării integrale, al definitivării concursului real de infracțiuni. În aceste condiții este obligatorie aplicarea legii noi tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni, așadar, doar atunci când cel puțin una dintre infracțiunile concurente a fost săvârșită după intrarea în vigoare a noii legi, nefiind obligatorie aplicarea legii noi atunci când toate faptele sunt comise sub legea veche, dar judecarea lor are loc sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând să se aplice cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014. Curtea a reținut că inculpatul, prin săvârșirea unei infracțiuni și sub imperiul legii noi, a înțeles să o încalce și pe aceasta, expunându-se consecințelor care derivă din acest fapt, așa încât aplicarea dispozițiilor legii noi în privința concursului, în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni sub legea nouă, era previzibilă

pentru inculpat. În aceste condiții, Curtea a constatat că este pe deplin justificată opțiunea legiuitorului de a reglementa tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni în mod diferit, după cum toate infracțiunile din structura pluralității au fost comise sub imperiul Codului penal din 1969, judecarea lor având loc sub legea nouă, situație tranzitorie în care aplicarea legii penale mai favorabile se va face potrivit Deciziei Curții nr. 265 din 6 mai 2014, ori cel puțin una dintre infracțiunile din structura pluralității a fost comisă sub legea nouă, în această din urmă ipoteză urmând a se aplica pedeapsa rezultantă potrivit legii noi — ce reflectă interesele apărării sociale la acel moment — sub incidența căreia s-a definitivat concursul de infracțiuni.

15. Având în vedere aceste repere jurisprudențiale, Curtea constată că dispozițiile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt suficient de clare și previzibile, atât pentru persoana care este trasă la răspundere penală, cât și pentru instanța judecătorească care pronunță hotărârea de condamnare în condițiile reținerii concursului de infracțiuni. Prin urmare, susținerea instanței potrivit căreia „în cazul în care nu ar fi operat disjungerea și toate faptele ar fi fost judecate împreună potrivit legii noi, pedeapsa rezultantă ar fi fost mai mică, această situație creând discriminare în cadrul aceleiași categorii de persoane care au săvârșit împreună infracțiuni” nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci de aplicare a normei în cauza penală dedusă judecății, atribuție care revine în exclusivitate instanței de judecată.

16. Având în vedere că nu au apărut elemente noi, care să impună reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, cât și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

17. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în Dosarul nr. 8.405/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și constată că prevederile art. 10 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea art. 36 alin. (6) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic

Având în vedere consecințele scăderii cu o cantitate de 9 milioane tone a producției de lignit și implicit a producției de energie electrică, generată de imposibilitatea continuării unor lucrări de utilitate publică și interes național, respectiv scăderea capacității de echilibrare a Sistemului energetic național cu risc de black-out la nivel de stat și faptul că nu se vor putea constitui stocurile de cărbune pentru vârful de iarnă 2020—2021,

luând în considerare creșterea prețului energiei electrice la nivelul consumatorului final și implicit apariția unor probleme sociale prin introducerea a minimum 4.000 de lucrători în șomaj cu efect în bugetul asigurărilor sociale,

în considerarea urgenței generate de obligativitatea continuării activității de exploatare a carierelor de lignit și asigurarea unei aplicări a normei conforme scopului acesteia și în acord cu interpretarea judecătorească în materie, în alte condiții generându-se prejudicii atât persoanelor juridice, cât și statului, reprezentat prin diverse organe ale administrației publice centrale,

având în vedere că prin lipsa imediată de intervenție normativă subiecții de drept vizați de dispozițiile art. 36 alin. (6) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să apeleze la obținerea unei interpretări judiciare, ceea ce va conduce, prin timpul de soluționare, la nerealizarea imediată a veniturilor prognozate necesare acoperirii cheltuielilor curente minime de susținere a activităților, cu consecința lipșirii de efecte juridice a actelor administrative notificate Comisiei Europene,

ținând cont de faptul că lipsa resursei energetice înregistrată la data prezentei conduce la întreruperea activității grupurilor energetice care funcționează pe bază de lignit, ceea ce creează o problemă majoră de adecvanță a Sistemului energetic național în sensul că nu se va mai dispune de resursele necesare acoperirii consumului de energie electrică, cu utilizarea la maximum a capacității transfrontaliere de import,

având în vedere că aceste măsuri vizează interesul general public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Alineatul (6) al articolului 36 din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Terenurile forestiere achiziționate de operatorul economic cu capital integral sau majoritar de stat în condițiile art. 6 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, care nu fac parte din coridorul de expropriere al unei lucrări miniere declarate de interes național și de utilitate publică de exploatare a zăcămintelor de lignit, dar care se regăsesc pe amplasamentul lucrării în cauză și sunt necesare realizării lucrărilor miniere pot fi scoase din fondul forestier național. În acest caz, beneficiarul scoaterii din fondul

forestier național este operatorul economic cu capital integral sau majoritar de stat. Pentru terenurile forestiere care au fost incluse în coridorul de expropriere al lucrării miniere de interes național și de utilitate publică beneficiarul scoaterii definitive din fondul forestier este statul român.”

Art. II. — Dispozițiile art. 36 alin. (6) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum sunt modificate prin prezenta ordonanță de urgență a Guvernului, se aplică și procedurilor de scoatere definitivă din fondul forestier național a terenurilor necesare realizării lucrărilor miniere de interes național și de utilitate publică de exploatare a zăcămintelor de lignit, aflate în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind desființarea Unității de prestări servicii și alimentație a Ministerului Apărării Naționale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Unitatea de prestări servicii și alimentație a Ministerului Apărării Naționale, cu sediul în municipiul București, strada Constantin Mille nr. 1, sectorul 1, se desființează.

Art. 2. — (1) Personalul civil contractual încadrat la unitatea prevăzută la art. 1 se preia de către U.M. 02574 București și structurile subordonate, în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale, și va beneficia de drepturile salariale acordate, potrivit legii, corespunzătoare posturilor pe care urmează să le încadreze.

(2) Salarizarea personalului prevăzut la alin. (1) se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul U.M. 02574 București sau din structurile subordonate acesteia, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

Art. 3. — (1) Masa patrimonială aferentă activității unității prevăzute la art. 1 se preia de către U.M. 02574 București, în baza inventarierii generale a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, la încetarea activității, potrivit normelor în vigoare.

(2) Masa patrimonială aferentă activității unității desființate, stabilită pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit prevederilor art. 28 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se preia prin protocol de predare-preluare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului, de către entitatea desemnată.

(3) Inventarierea masei patrimoniale și întocmirea situațiilor financiare, prevăzute la alin. (1) și (2), se realizează de către Unitatea de prestări servicii și alimentație a Ministerului Apărării Naționale.

(4) Excedentele rezultate din execuția bugetelor de venituri și cheltuieli rămase din anii precedenți în bugetul Unității de prestări servicii și alimentație a Ministerului Apărării Naționale se virează ca venit la bugetul de stat.

(5) Unitatea militară prevăzută la alin. (1) preia responsabilitatea închiderii conturilor de venituri și cheltuieli bugetare ale Unității de prestări servicii și alimentație la Trezoreria Statului, la închiderea exercițiului financiar.

(6) Unitatea militară prevăzută la alin. (1) preia responsabilitatea depunerii în sistemul național de raportare a formularelor aferente situațiilor financiare pentru perioada rămasă până la sfârșitul anului, precum și cele aferente închiderii exercițiului financiar.

Art. 4. — Unitatea militară prevăzută la art. 3 alin. (1) se substituie în toate drepturile și obligațiile care decurg din acte normative, contracte, convenții, înțelegeri, protocoale, în care Unitatea de prestări servicii și alimentație a Ministerului Apărării Naționale este parte la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, inclusiv în litigiile aferente activităților acestora.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 490/1997 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 324/1997 privind înființarea Regiei Autonome „Arsenalul Armatei”*) și a unor societăți comerciale, prin reorganizarea unor regii autonome, și pct. 2 din anexa nr. 4b**) la Hotărârea Guvernului nr. 324/1997 privind înființarea Regiei Autonome „Arsenalul Armatei” și a unor societăți comerciale, prin reorganizarea unor regii autonome, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Nicolae-Ionel Ciucă
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 25 iunie 2020.
Nr. 487.

*) Hotărârea Guvernului nr. 490/1997 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

**) Anexa nr. 4b la Hotărârea Guvernului nr. 324/1997 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Programului de acțiuni pe anul 2020
privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție
pentru reducerea riscului seismic la construcțiile
cu destinația de locuință multietajate, încadrate prin raport
de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 20/1994 privind măsuri pentru reducerea riscului seismic al construcțiilor existente, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Programul de acțiuni pe anul 2020 privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic la construcțiile cu destinația de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
 p. Ministrul lucrărilor publice,
 dezvoltării și administrației,
Vetuța Stănescu,
 secretar de stat

București, 25 iunie 2020.
 Nr. 488.

ANEXĂ

PROGRAMUL DE ACȚIUNI PE ANUL 2020¹⁾
privind proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție pentru reducerea riscului seismic la construcțiile cu destinația
de locuință multietajate, încadrate prin raport de expertiză tehnică în clasa I de risc seismic

A. Execuție lucrări de intervenție

A.1. Municipiul Câmpina, județul Prahova

Caracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,35 g^2$)

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Str. Schelelor nr. 3, bl. A6	1965	P + 10E	176	15.040

A.2. Municipiul Tulcea, județul Tulcea

Caracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,25 g^2$)

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Str. Isacței nr. 11—13, bl. I3	1960—1963	P + 4E	30	2.810
2	Str. Isacței nr. 11—13, bl. I4	1960—1963	P + 4E	30	2.810

A.3. Municipiul Sfântu Gheorghe, județul Covasna

Caracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,20 g^2$)

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Str. Dealului nr. 11, bl. 25	1975—1977	P + 10E	69	5.952

A.4. Municipiul Bacău, județul BacăuCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,35 g^2$

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Str. Mărășești nr. 4	1961	P + 4E	100	8.830
2	Str. Mărășești nr. 7	1961	P + 4E	65	5.470
3	Str. Mărășești nr. 9	1961	P + 4E	48	4.517
4	Str. Mărășești nr. 10	1961	P + 4E	52	4.209
5	Str. Mărășești nr. 12	1961	P + 4E	52	4.186

A.5. Municipiul BucureștiCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,30 g^2$

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Calea Victoriei nr. 101, corp A + B, sectorul 1	1938	S + P + 10E	95	7.481
2	Bd. N. Bălcescu nr. 32—34, sectorul 1	1935	S + P + 9E	45	6.996
3	Str. Batiște nr. 5, sectorul 2	1937	2S + P + 10E	26	2.877
4	Bd. Carol I nr. 63, sectorul 2	1937	S + P + 5E + Ms	18	1.769
5	Piața Pache Protopopescu nr. 11, sectorul 2	1935	S + P + 3E + Ms	10	1.410
6	Str. Franceză nr. 9, sectorul 3	1910	S + P + 6E	45	4.356
7	Str. Sfânta Vineri nr. 5, sectorul 3	1933	S + P + 4E + Ms	12	1.762
8	Str. Mihai Vodă nr. 15, sectorul 5	1914	S + P + 6E	15	1.878

B. Proiectare lucrări de intervenție**B.1. Municipiul Câmpina, județul Prahova**Caracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,35 g^2$

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Str. Mihai Eminescu nr. 6	1960	P + 3E	32	1.054
2	Str. Mihai Eminescu nr. 8	1960	P + 3E	16	471
3	Str. Mihai Eminescu nr. 10	1960	P + 3E	32	2.125

B.2. Municipiul Ploiești, județul PrahovaCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,35 g^2$

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Aleea Brebenei nr. 1, bl. 2	1962	P + 4E	30	2.285
2	Șos. Nordului nr. 3, bl. 4	1962	P + 4E	60	4.100
3	Șos. Nordului nr. 5, bl. 11	1962	P + 4E	60	4.100
4	Șos. Nordului nr. 7, bl. 12	1962	P + 4E	60	4.100
5	Str. Târnava nr. 4, bl. A4	1962	P + 4E	60	4.287
6	Str. Târnava nr. 4, bl. A5	1962	P + 4E	60	4.287
7	Str. Târnava nr. 4, bl. A2	1962	P + 4E	60	4.287

B.3. Municipiul Iași, județul IașiCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,25 g^2$

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Șos. Națională nr. 184, bl. A1	1965	P + 4E	90	6.672
2	Șos. Națională nr. 182, bl. A2	1965	P + 4E	90	6.672
3	Șos. Națională nr. 186, bl. C1	1963	P + 4E	40	2.590
4	Șos. Națională nr. 188, bl. C2	1963	P + 4E	40	2.590
5	Șos. Națională nr. 190, bl. C3	1965	P + 4E	40	2.590
6	Șos. Națională nr. 192, bl. C4	1965	P + 4E	40	2.590

B.4. Municipiul Suceava, județul SuceavaCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,20 g^2$)

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Str. Mărășești, bl. nr. 48A, tronson 2	1970	P + 4E	60	856

B.5. Municipiul BucureștiCaracteristici macroseismice ale amplasamentului — $a_g = 0,30 g^2$)

Nr. crt.	Adresa imobilului	Anul construirii	Regim de înălțime	Nr. apart.	Arie desf. (mp)
1	Bd. Gheorghe Magheru nr. 27, sectorul 2	1935	S + P + 8E + Ms	49	6.405
2	Str. Blănari nr. 14, sectorul 3	1934—1937	S + P + 4E + 1Er S + P + 1E	39	4.569
3	Str. Franceză nr. 52/Str. Halelor nr. 1, sectorul 3	1932—1934	S + P + 5E + Ms	36	6.877
4	Str. Alexandru Beldiman nr. 1, sectorul 5	1935—1947	S + P + 9E	82	9.321

¹⁾ Program elaborat în baza propunerilor Primăriei Municipiului București și consiliilor județene cu avizul prefectului municipiului București și prefectilor județelor, în calitate de președinți ai comitetelor pentru situații de urgență, și avizat de Comisia Națională de Inginerie Seismică organizată pe lângă Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

²⁾ Valori de calcul pentru accelerația „ a_g ” cuprinse în Harta de zonare a accelerației terenului pentru proiectare din Codul de proiectare seismică P100-1/2013.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2020 pentru Societatea Națională de Închideri Mine
Valea Jiului — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului
Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2020 pentru Societatea Națională de Închideri Mine Valea Jiului — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI
SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE ÎNCHIDERI MINE VALEA JIULUI — S.A.

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2020
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	31.266
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	31.266
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	26.102
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.6=Rd.7+Rd.19)	6	31.266
	1	Cheltuieli de exploatare,(Rd.7=Rd.8+Rd.9+Rd.10+Rd.18) din care:	7	31.266
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	8	18.190
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	1.062
		C. cheltuieli cu personalul,(Rd.11+Rd.14+Rd.16+Rd.16+Rd.17) din care:	10	8.211
		C0 Cheltuieli de natură salarială(Rd.11=Rd.12+Rd.13)	11	5.499
		C1 ch. cu salariile	12	5.017
		C2 bonusuri	13	482
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	1.935
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	1.935
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	611
		C5 cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	166
		D. alte cheltuieli de exploatare	18	3.803
	2	Cheltuieli financiare	19	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(Rd.20=Rd.1-Rd.6)	20	0
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMANAT	22	
	3	VENITURI DIN IMOZITUL PE PROFIT AMANAT	23	
	4	IMPOZITUL SPECIFIC UNOR ACTIVITATI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETA A PERIOADEI DE RAPORTARE(Rd.26=Rd.20-Rd.21-Rd.22+Rd.23-Rd.24-Rd.25), din care:	26	0
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 27, 28, 29, 30, 31,(Rd.32=Rd.26-(Rd.27 la Rd.31)>=0)	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.33 - Rd.34 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2020
0	1	2	3	4
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	
	1	Alocații de la buget	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	30
	2	Nr. mediu de salariați total	51	76
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	52	5.863
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	53	5.726
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	411
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	68
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/persoana)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.57=Rd.6/Rd.1)x1000	57	1.000
	9	Plăți restante	58	0
	10	Creanțe restante	59	47.013

*) Rd.52 = Rd.151 din Anexa de fundamentare nr.2

***) Rd.53 = RD.152 din Anexa de fundamentare nr.2

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii acordate prin Licența nr. 1.572/2000 pentru exploatarea huilei în perimetrul Petrila Nord, județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Națională de Închideri Mine Valea Jiului — S.A., aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 318/2004

Având în vedere :

- art. 32 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 300.938 din 11.06.2020 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale și propunerea de aprobare a anulării;
- art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,
- în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de exploatare a huilei în perimetrul Petrila Nord, județul Hunedoara, convenită prin Licența de concesiune nr. 1.572/2000, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 318/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 23 martie 2004, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Națională de Închideri Mine Valea

Jiului — S.A., în calitate de concesionar, cu sediul în Petroșani, str. Mihai Viteazu nr. 3, etaj II, județul Hunedoara, cod unic de înregistrare 30859649, înregistrată la oficiul registrului comerțului cu nr. J20/999/2012, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

București, 15 iunie 2020.

Nr. 9.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE,
DEZVOLTĂRII ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 3.325 din 24 iunie 2020

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 2.072 din 29 iunie 2020

ORDIN

pentru modificarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 1.121/1.075/2014 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat în perioada 2014—30 iunie 2020 operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație

Având în vedere prevederile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 36/2006 privind unele măsuri pentru funcționarea sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică a populației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Decizia Comisiei 2012/21/UE din 20 decembrie 2011 privind aplicarea art. 106 alin. (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general,

ținând cont de prevederile art. 7 alin. (1), ale art. 12 alin. (1) și ale art. 16 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 77/2020, precum și de art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, și al ministrului delegat pentru buget nr. 1.121/1.075/2014 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat în perioada 2014—30 iunie 2020 operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind aprobarea Schemei de ajutor de stat acordat în perioada 2014—30 iunie 2021 operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație”

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se aprobă Schema de ajutor de stat acordat în perioada 2014—30 iunie 2021 operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Titlul anexei va avea următorul cuprins:

„SCHEMA DE AJUTOR DE STAT

acordat în perioada 2014—30 iunie 2021 operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație”

p. Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Vetuța Stănescu,
secretar de stat

4. În anexă, la articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Schema de ajutor de stat acordat în perioada 2014—30 iunie 2021 operatorilor economici care prestează serviciul de interes economic general de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice în sistem centralizat către populație, denumită în continuare *schemă*, cuprinde condițiile de acordare a ajutoarelor de stat, pentru acoperirea, în perioada 2014—30 iunie 2021, a costurilor înregistrate de către operatorii economici ca urmare a prestării serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat, conform Ordonanței Guvernului nr. 36/2006 privind unele măsuri pentru funcționarea sistemelor centralizate de alimentare cu energie termică a populației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 483/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

5. În anexă, la articolul 3, teza finală a alineatului (3) va avea următorul cuprins:

„Incapacitatea operatorilor economici de acoperire a costurilor determinate de prestarea serviciului public de alimentare cu energie termică a fost dovedită în perioada 2014—30 iunie 2020 și pentru perioada 1 iulie 2020 — 30 iunie 2021 se previzionează aceeași situație.”

6. În anexă, articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Schema de ajutor de stat se aplică în perioada 2014—30 iunie 2021 pentru compensarea costurilor din prestarea serviciului de interes economic general.”

7. În anexă, articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Valoarea estimată a ajutorului de stat care va fi acordat potrivit prezentei scheme este de:

- a) în perioada 2014—2019: 2.570 milioane lei;
- b) în perioada 1 ianuarie 2020—30 iunie 2020: 373 milioane lei;
- c) în perioada 1 iulie 2020—30 iunie 2021: 743 milioane lei.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă nr. 456/2020 pentru aprobarea Procedurii de acordare a sumelor prevăzute de art. III alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2020 pentru instituirea unor măsuri active de sprijin destinate angajaților și angajatorilor în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, precum și pentru modificarea unor acte normative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 484 din 9 iunie 2020, se face următoarea rectificare:

— în anexa nr. 4 la procedură, la ultima notă de subsol, în loc de: „... se completează în coloana 7” se va citi: „... se completează în coloana 11”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

